

◆ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 ^ שאלה-challenge
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מירא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ						
מימרא	רב נחמן						■	י.ט.
אכשר משיפוי כובע ולמטה	רב חנן בר רב קטינא לרב נחמן:						?	י.ט.
כמאן? לא כרבנן ולא כרבי יוסי ברבי יהודה	א"ל: [רב נחמן]						!	י.ט.
אנא לא חילק ידענא ולא בילק ידענא, אנא שמעתא ידענא	דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן, ואמרי לה א"ר אבא בר זבדא א"ר חנינא, ואמרי לה א"ר יעקב בר אידי א"ר יהושע בן לוי:						■	י.ט.
משיפוי כובע ולמטה - כשרה.	מזגרת דרבנן כשרה לרבי יוסי בר יהודה, ודברי יוסי ברבי יהודה כשרה לרבי חנינא בן אנטיגנוס.						■	י.ט.
ואריב"ל:	פשיטא						?	י.ט.
מהו דתימא ר"ח בן אנטיגנוס אדרבנן קאי, קא משמע לן.	ואימא ה"ן						!	י.ט.
ואימא ה"ן	א"כ העיד עליה מיבעי ליה.						?	י.ט.
א"כ העיד עליה מיבעי ליה.	והלכתא כ"ר חנינא בן אנטיגנוס, דקאי רב נחמן כוותיה.						■	י.ט.
והלכתא כ"ר חנינא בן אנטיגנוס, דקאי רב נחמן כוותיה.	רב הונא אמר רב אסי:	◆					◆	י.ט.
מחלוקת בששחט שני שלישי והגרים שלישי	דרבנן סברי:						◆	י.ט.
כולה שחיטה בעינן בטבעת גדולה	ורבי יוסי ברבי יהודה סבר:						◆	י.ט.
רובו ככולו	[ד"ה]						■	י.ט.
אבל הגרים שלישי ושחט שני שלישי - דברי הכל פסולה, דכי נפקא היותא בעינן רובא בשחיטה וליכא.	א"ל רב חסדא:	◆					■	י.ט.
אדרבה, לימא מר איפכא: מחלוקת כשהגרים שלישי ושחט שני שלישי	דרבי יוסי ברבי יהודה סבר:						◆	י.ט.
מדי דהוה אחצי קנה פגום	ורבנן:						◆	י.ט.
התם מקום שחיטה, הכא לאו מקום שחיטה	אבל שחט שני שלישי והגרים שלישי - דברי הכל כשרה						■	י.ט.
אבל שחט שני שלישי והגרים שלישי - דברי הכל כשרה	דהא תנן:						■	י.ט.
רובו של אחד כמוהו	א"ל רב יוסף:						?	י.ט.
מאן נימא לן דההוא רובא דהתם לאו רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה? דלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה.	אמר ליה אבוי:						?	י.ט.
אטו כל רובי דעלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה?	אמר ליה: [רב יוסף]						!	י.ט.
אנא רובא דשחיטה קאמינא, דשמענא להו דפליגי.	לישנא אחרינא אמרי לה, אמר רב הונא אמר רב אסי:						◆	י.ט.
מחלוקת שהגרים שלישי ושחט שני שלישי	דרבי יוסי ברבי יהודה סבר:						◆	י.ט.
מדי דהוה אחצי קנה פגום	ורבנן:						◆	י.ט.
התם מקום שחיטה, הכא לאו מקום שחיטה	אבל שחט שני שלישי והגרים שלישי - דברי הכל כשרה						■	י.ט.
אבל שחט שני שלישי והגרים שלישי - דברי הכל כשרה	דהא תנן:						■	י.ט.
רובו של אחד כמוהו							■	י.ט.

Talmud Navigator

<p> disputants- חולקים ♦ central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת < story- מעשה O </p>		<p> statement- מימרא ■ challenge- קושיא † question- שאלה ^ answer- תירוץ ! proof- ראיה ■ </p>															
חולין-הכל שוחטין		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מאן לימא לן דההוא רובא דהתם לאו רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה?	מתקף לה רב חסדא:																יט.
אשׁו כל רובי דעלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני להו?	א"ל רב יוסף:																יט.
אנא רובא דשחיטה קאמינא, דשמענא להו דפליגי.	אמר ליה: [רב חסדא]																יט.
הגרים שלישי ושחט שלישי והגרים שלישי																	יט.
כשרה	רב הונא אמר רב:																יט.
טרפה.	רב יהודה אמר רב:																יט.
רב הונא אמר רב כשרה, כי נפקא חיותא - בשחיטה קא נפקא																	יט.
רב יהודה אמר רב טרפה, בעינן רובא בשחיטה וליכא.																	יט.
שחט שלישי והגרים שלישי ושחט שלישי																	יט.
כשרה.	רב יהודה אמר רב:																יט.
אתו שילווה לרב הונא, אמר להו: טרפה.	[רב הונא]																יט.
שמע רב יהודה איקפד, אמר: טריפנא ומכשר, ומכשרנא טריף.	[רב יהודה]																יט.
שפיר קא מיקפד, חדא, איהו שמיע ליה מיניה דרב ואנא לא שמיע לי ועוד, האיכא רובא בשחיטה.	רב הונא:																יט.
לא תהדר בך, דא"כ מפסדת לה לקמייתא, התם מ"ט קא מכשרת? דכי נפקא חיותא - בהכשירה קא נפקא, הכא נמי כי נפקא חיותא - בהגרמה קא נפקא.	א"ל רב חסדא:																יט.
שחט שלישי והגרים שלישי ושחט שלישי, מהו?	איכלע רב נחמן לסורא, בעו מיניה:																יט.
לאו היינו דר' אלעזר בר מניומי?	אמר להו: [רב נחמן]																יט.
שחיטה העשויה כמסרק - כשרה.	דא"ר אלעזר בר מניומי:																יט.
ודלמא במקום שחיטה																	יט.
במקום שחיטה מאי למימרא?																	יט.
מהו דתימא בעינן שחיטה מפורעת וליכא, קמ"ל.																	יט.
(סימן בכ"ד)																	יט.
שחט שלישי והגרים שלישי ושחט שלישי, מהו?	יטיב רבי אבא אחוריה דרב כהנא ויטיב רב כהנא קמיה דרב יהודה, ויטיב וקאמר:																יט.
שחיטתו כשרה.	א"ל: [רב יהודה]																יט.
הגרים שלישי ושחט שלישי והגרים שלישי, מהו?	[רב כהנא]																יט.
שחיטתו פסולה.	א"ל: [רב יהודה]																יט.
שחט במקום נקב, מהו?	[רב כהנא]																יט.
שחיטתו כשרה.	א"ל: [רב יהודה]																יט.
שחט ופגע בו נקב, מהו?	[רב כהנא]																יט.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ					
א"ל: שחיתתו פסולה.	א"ל: [רב יהודה]																				!	◇	יט:			
אזל רבי אבא אמרה קמיה דר' אלעזר, אזל ר"א אמרה קמיה דר' יוחנן																							○	יט:		
מאי שנא?	א"ל: [ר' יוחנן]																						?	יט:		
שחט במקום נקב, נעשה כמי ששחט עובד כוכבים וגמר ישראל, שחט ופגע בו נקב, נעשה כמי שחט ישראל וגמר עובד כוכבים.	א"ל: [ר' אלעזר]																						!	◇	יט:	
עובד כוכבים, עובד כוכבים.	קרי עליה [רבי יוחנן]:																						○	יט:		
שפיר קרי עליה עובד כוכבים עובד כוכבים, בשלמא התם מדהוה ליה לישראל למשחט רובא ולא שחט, כי נפקא חיותא - בידא דעובד כוכבים קא נפקא, אלא הכא מכדי משחט שחט, מה לי במקום נקב, מה לי פגע בו נקב:	רבא:																						■	◇	יט:	
השוחט מן הצדיק - שחיתתו כשרה, המולק מן הצדיק - מליקתו פסולה.																								■	יט:	
השוחט מן העורף - שחיתתו פסולה, המולק מן העורף - מליקתו כשירה.																								■	יט:	
השוחט מן הצואר - שחיתתו כשרה, המולק מן הצואר - מליקתו פסולה שכל העורף כשר למליקה, וכל הצואר כשר לשחיטה.																								■	יט:	
נמצא כשר בשחיטה פסול במליקה, כשר במליקה פסול בשחיטה:																								◇	יט:	
מאי עורף?																								^	יט:	
אילימא עורף ממש																								!	יט:	
מאי אריא שוחט? אפילו מולק נמי, (ויקרא ה') ממול ערפו אמר רחמנא - ולא ערפן																								?	יט:	
אלא מאי עורף? ממול עורף, כדקתני סיפא: כל העורף כשר למליקה.																								!	◇	יט:
מנהני מילי?																								^	יט:	
ממול ערפו - מול הרואה את העורף, וכן הוא אומר: (במדבר כ"ב) והוא יושב ממולי, ואומר: (ירמיהו ב') כי פנו אלי עורף ולא פנים.	דתנו רבנן:																							!	◇	יט:
מאי ואומר?																								?	יט:	
וכי תימא: עורף גופיה לא ידעינן היכא דנדע מול ידיה היכא, תא שמע: כי פנו אלי עורף ולא פנים, מכלל דעורף להדי פנים.																								!	◇	יט:
מצות מליקה, מחזיר סימנים לאחורי העורף ומולק.	אמרי בני ר' חייא:																							■	◇	יט:
אף מחזיר	איכא דאמרי:																							◆	◇	יט:
מחזיר דוקא.	ואיכא דאמרי:																							◆	◇	יט:
ומסתברא כמאן דאמר אף מחזיר																								■	◇	יט:
ממאי?																								^	יט:	
השוחט מן העורף - שחיתתו פסולה, המולק מן העורף - מליקתו כשרה	מדקתני:																							!	◇	יט:
ואי ס"ד מחזיר דוקא, מאי אריא מולק? אפי' שוחט נמי, אלא לאו שמע מינה אף מחזיר, ומתני' בדלא אהדר.																								!	כ.	
יקבלו הרובין את תשובתן, דקתני: נמצא כשר בשחיטה, פסול במליקה, כשר במליקה פסול בשחיטה, למעוטי מאי? לאו למעוטי מחזיר סימנן לאחורי העורף דלא	רבי ינאי:																							?	◇	כ.
לא, למעוטי שן וצפורן.	רבה בר בר חנה:																							!	◇	כ.
שן וצפורן בהדיא קתני להן																								?	כ.	

Talmud Navigator

<p> ■ מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof </p>		<p> ◆ חלקים- disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story </p>										
מקרא- key:		חולין-הכל שוחטין										
מימרא		מאן דאמר										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
למעוטי מוליך ומביא.	אלא א"ר ירמיה:											◊
הניחא למ"ד מוליך ומביא במליקה - פסול, אלא למ"ד כשר מאי איכא למימר?												◊
בני ר' חייא סברי לה כמ"ד מוליך ומביא במליקה - פסול.												◊
מצות מליקה קוצץ ויורד, וזו היא מצותה.	רב כהנא:											■
קוצץ ויורד אין, מוליך ומביא לא	סבר רבי אבין למימר:											■
כ"ש דמוליך ומביא במליקה כשר. ומאי זו היא מצותה? אימא: אף זו היא מצותה:	א"ל ר' ירמיה:											◊
כל הכשר בשחיטה, כנגדו בעורף כשר במליקה.	רבי ירמיה אמר שמואל:											■
הא פסול בשחיטה פסול במליקה												◊
למעוטי מאי?												◊
אילמא למעוטי עיקור סימנין												!
אין עיקור סימנין בעוף	והא תני רמי בר יחזקאל:											◊
למעוטי ראשו.	רב פפא:											◊
ראשו, פשיטא, (ויקרא ה') ממול ערפו אמר רחמנא - ולא בראשן												◊
מאי ראשו? שיפוי ראשו, כגון דנקט משיפוי ראשו והגרים ואזל עד דמטא תתאי וכדרב הונא אמר רב אסי												◊
הגרים שליש ושחט שני שליש - פסולה.	דאמר רב הונא אמר רב אסי:											◊
הא דתני רמי בר יחזקאל אין עיקור סימנין בעוף לא אמרן אלא למ"ד: אין שחיטה לעוף מן התורה, אבל למ"ד: יש שחיטה לעוף מן התורה, יש עיקור.	אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											◊
אדרבה, איפכא מסתברא למאן דאמר: יש שחיטה לעוף מן התורה, איכא למימר דהכי אגמריה דאין עיקור, ואפ"ל למאן דאמר כבהמה, לענין עיקור לא ליהוי כבהמה אלא למ"ד: אין שחיטה לעוף מן התורה אלא מדברי סופרים, מהיכא גמירי לה? מבהמה, כולה מילתא כבהמה.	אמר ליה: [רב אשי]											◊
הא דתני רמי בר יחזקאל אין עיקור סימנין בעוף, לא אמרן אלא במליקה, אבל בשחיטה יש עיקור.	אמר רבינא, אמר לי רבין בר קיסי:											◊
כל הכשר בשחיטה, כנגדו בעורף כשר במליקה	והא"ר ירמיה אמר שמואל:											◊
הא פסול - פסול												◊
ההוא פליגא.												◊
נשברה מפרקת ורוב בשר עמה - נבלה.	זעירי:											◊
אף אנן נמי תנינא: מלק בסכין - מטמא בגדים אבית הבליעה	רב חסדא:											◊
ואי אמרת טרפה הויא, מליקתה זו היא שחיטתה, תהני לה סכין לטהרה מידי נבלה												◊
התם משום דלאו שחיטה היא כלל.	אמרי:											◊
מאי טעמא?												◊
מפני שהוא מחליד	רב הונא:											◊
מפני שהוא דורס.	רבא:											◊

Talmud Navigator

<p> ■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge < שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof ◇ חולקיה-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key מקרא-key </p>											
חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מ"ד מפני שהוא מחליד, מ"ט לא אמר מפני שהוא דורס?										ז	כ:
קסבר: מוליך ומביא במליקה כשר.										!	כ:
ומ"ד מפני שהוא דורס, מאי טעמא לא אמר מפני שהוא מחליד?										ז	כ:
אמר לך: חלדה היכי דמי? כחולדה הדרה בעיקרי בתים דמכסיא, הכא הא מיגליא.										!	כ:
אי קשיא לי הא קשיא לי, וכי מתה עומד ומולק?	רבא:									ז	כ:
ותקשי לך, עולת העוף דבעיא שני סימנין, וכי מתה עומד ומולק?	א"ל אביי:									ז	כ:
התם כדי לקיים בה מצות הבדלה.	אמר ליה: [רבא]									!	כ:
אי הכי, עור נמי										ז	כ:
כל המעכב בשחיטה מעכב בהבדלה, וכל שאינו מעכב בשחיטה אינו מעכב בהבדלה.										!	כ:
והא מיעוט סימנין לרבנן, דלא מעכבי בשחיטה ומעכבי בהבדלה										ז	כ:
אלא אימא: כל שישנו בשחיטה ישנו בהבדלה, וכל שאינו בשחיטה אינו בהבדלה.										!	כ:
מכל מקום קשיא										ז	כא:
אימא: וכן הוא עושה, חותך שדרה ומפרקת בלא רוב בשר.	רבא:									!	כא:
כי סליק רבי זירא, אשכחיה לר' אמי דיתיב וקאמר לה להא שמעתא	[ר' אמי]									■ O	כא:
וכי מתה עומד ומולק?	אמר ליה: [רבי זירא]									ז	כא:
(דניאל ד') אשתומם כשעה חזא										O	כא:
אימא: כך הוא עושה, חותך שדרה ומפרקת בלא רוב בשר.	אמר ליה: [ר' אמי]									!	כא:
כיצד מולקין חטאת העוף? חותך שדרה ומפרקת בלא רוב בשר עד שמגיע לוושט או לקנה, הגיע לוושט או לקנה, חותך סימן אחד או רובו ורוב בשר עמו, ובעולה - שנים או רוב שנים.	תניא נמי הכי:									■	כא:
מני?										^	כא:
אי רבנן										!	כא:
הא אמרי: שנים דוקא										ז	כא:
אי כר"א בר"ש										!	כא:
האמר: רוב שנים										ז	כא:
אימא: שנים לרבנן, רוב שנים לרבי אלעזר בר"ש.										!	כא:
ואיבעית אימא: והא ר' אלעזר בר"ש, ומאי שנים? שדומין לשנים.										!	כא:
נשברה מפרקת ורוב בשר עמה - מטמא באהל וא"ת: אותו מעשה דעלי מפרקת בלא רוב בשר הוא: זקנה שאני, דכתיב: (שמואל א' ד') יהי כהזכירו את ארון האלהים ויפול מעל הכסא אחורנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד וגו'.	רב יהודה אמר שמואל:									■	כא:
קרעו כדג - מטמא באהל.	ר' שמואל בר נחמני א"ר יוחנן:									■	כא:
ומגבו.	ר' שמואל בר יצחק:									■	כא:

Talmud Navigator

<p> ■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		<p> ◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story </p>		<p> ■ מקרא-key ^ חולין-הכל שוחטין ■ מימרא </p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>														
שמואל:	עשאה גיסטרא - נבלה.																			כא.
ר' אלעזר:	ניטל הירך וחלל שלה - נבלה.																			כא.
	ה"ד חלל שלה ?																			כא.
רבא:	כל שרבוצה ונראית חסרה.																			כא.
תנן תתם:	הותזו ראשיהן אע"פ שמפרכסין - טמאים, כזנב הלטאה שמפרכסת.																			כא.
	מאי הותזו?																			כא.
ר"ל:	הותזו ממש																			כא.
ר' אסי אמר רבי מני:	כהבדלת עולת העוף.																			כא.
א"ל ר' ירמיה לרבי אסי:	כהבדלת עולת העוף לרבנן ולא פלגיתו, או דלמא כהבדלת עולת העוף לר"א בר"ש ופלגיתו?																			כא.
א"ל: [רבי אסי]	כהבדלת עולת העוף לר"א בר"ש ופלגינן.																			כא.
איכא דאמרי, ר"ש בן לקיש:	הותזו ממש																			כא.
ר' אסי א"ר מני:	כהבדלת עולת העוף לרבי אלעזר בר"ש ברוב שנים.																			כא.
	מאי רבנן ומאי רבי אלעזר בר"ש?																			כא.
דתניא:	(ויקרא ה') ואת השני יעשה עולה כמשפט - כמשפט חטאת בהמה																			כא.
	אתה אומר: כמשפט חטאת בהמה, או אינו אלא כמשפט חטאת העוף?																			כא.
	כשהוא אומר והקריבו - חלק הכתוב בין חטאת העוף לעולת העוף																			כא.
[ת"ק]	ומה אני מקיים כמשפט? כמשפט חטאת בהמה, מה חטאת בהמה אינה באה אלא מן החולין ובידו הימנית, אף עולת העוף אינה באה אלא מן החולין ובידו הימנית																			כא.
	אי מה להלן ברוב שנים, אף כאן ברוב שנים?																			כא.
[ת"ק]	ת"ל: (ויקרא א') ומלק והקטיר, מה הקטרה - הראש בעצמו והגוף בעצמו, אף מליקה - הראש בעצמו והגוף בעצמו																			כא.
רבי ישמעאל:	כמשפט - כמשפט חטאת העוף, מה חטאת העוף ממול עורף, אף עולת העוף ממול עורף																			כא.
	אי מה להלן מולק ואינו מבדיל בסימן אחד, אף כאן מולק ואינו מבדיל בסימן אחד?																			כא.
	תלמוד לומר: (ויקרא א') והקריבו																			כא.
רבי אלעזר ברבי שמעון:	(ויקרא ה') כמשפט - כמשפט חטאת העוף, מה להלן אחוז בראש ובגוף וזוה, אף כאן אחוז בראש ובגוף וזוה.																			כא.
	מאי קאמר?																			כב.
	הכי קאמר: מה להלן כשהוא אחוז בראש ובגוף וזוה, אף כאן כשהוא אחוז בראש ובגוף - זוה																			כב.
	אי מה להלן בסימן אחד, אף כאן בסימן אחד?																			כב.
	ת"ל: והקריבו.																			כב.
	ות"ק, וכי מאחר דנפקא לן מומלק והקטיר, והקריבו למה לי?																			כב.
	אי לא והקריבו, הוה אמינא: מאי כמשפט? כמשפט חטאת העוף, ואי משום ומלק והקטיר, הוה אמינא: מה הקטרה בראשו של מזבח, אף מליקה בראשו של מזבח, השתא דכתב רחמנא והקריבו, דרוש ביה נמי הא.																			כב.

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment
 O מעשה- story

מקרא- key:

Talmud Navigator

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חטאת בהמה דאינה באה אלא מן החולין מנלן?									▲			◇
דאמר קרא: (ויקרא ט"ז) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו, משלו, ולא משל צבור ולא משל מעשר.	רב חסדא:								!			◇
ביום (ויקרא ז') מכיזב צוותו נפקא									ז			◇
כדי נסבה.									!			◇
ידו הימנית מדרבה בר בר חנה נפקא									■			◇
כל מקום שנאמר אצבע או כהונה - אינה אלא ימין	דאמר רבה בר בר חנה אר"ש בן לקיש:								■	■		◇
כהונה בעיא אצבע, אצבע לא בעיא כהונה.	ואידך:								■			◇
ותנא קמא ורבי אלעזר בר' שמעון, ממול העורף מנא לה?												◇
גמרי מליקה ממליקה:									!			◇
כשר בתורין פסול בבני יונה, כשר בבני יונה פסול בתורין												■
תחלת הציהוב - בזה ובוזה פסול												■
תורין - גדולים כשרים, קטנים פסולים, בני יונה - קטנים כשרים, גדולים - פסולים נמצא כשר בתורין פסול בבני יונה, כשר בבני יונה פסול בתורין.	ת"ר:											■
תורים - גדולים ולא קטנים, שיכול והלא דין הוא: ומה בני יונה שלא הוכשרו בגדולים הוכשרו בקטנים, תורים שהוכשרו בגדולים אינו דין שהוכשרו בקטנים ת"ל: (ויקרא א') תורים, גדולים ולא קטנים.	תנו רבנן:											■
בני יונה - קטנים ולא גדולים, שיכול והלא דין הוא: ומה תורים שלא הוכשרו בקטנים הוכשרו בגדולים, בני יונה שהוכשרו בקטנים אינו דין שהוכשרו בגדולים תלמוד לומר: בני יונה, קטנים ולא גדולים.												■
מאי תלמודא?									▲			
לא לישתיט קרא ולכתוב מן בני התורים או מן היונה.	רבא:								!			◇
אימא: בני יונה דכתב בהו רחמנא בני - קטנים אין, גדולים לא, תורים אי בעי גדולים לייטי אי בעי קטנים לייטי									ז			◇
דומיא דבני יונה, מה בני יונה - קטנים אין, גדולים לא אף תורים - גדולים אין, קטנים לא.									!			◇
יכול יהו כל התורים וכל בני היונה כשרים? תלמוד לומר: מן התורים - ולא כל התורים, מן בני היונה - ולא כל בני יונה, פרט לתחילת הציהוב שבוזה ושפסול.	ת"ר:											■
מאימתי התורים כשרים? משיזהבו.												■
מאימתי בני יונה פסולין? משיזהבו.												■
מאימתי בני יונה כשרים? משיעלעו.	תני יעקב קרחה:											■
(איוב ל"ט) אפרוחיו יעלעו דם.	הוא תני לה, והוא אמר לה:											■
אימת?									▲			
מכי שמיט גדפא מניה ואתי דמא.	אביי:								!			◇
האומר הרי עלי עולה מן התורים או מן בני היונה, והביא תחלת הציהוב שבוזה ושפסול, מהו? ספיקא הוי ונפיק, או דילמא בריה הוי ולא נפיק?	בעי רבי זירא:											▲
פרט לתחילת הציהוב שבוזה ושפסול	אמר רבא, תא שמע:											■
אי אמרת בשלמא בריה הוי - שפיר, אלא אי אמרת - ספיקא הוי, איצטריך קרא למעוטי ספיקא?												ז
כי איצטריך קרא למעוטי נרבע ונעבד, סלקא דעתך אמינא: הואיל וכתוב (ויקרא כ"ב) כי משחתם בהם מום בם												!

Talmud Navigator

<p> disputants-חולקים-♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review-◊ מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment-^ מעשה-story O </p>	<p> מימרא-statement-■ קושיא-challenge-⚡ שאלה-question-^ תירוץ-answer-! ראיה-proof-■ </p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל מקום שנאמר השחתה - אינו אלא דבר ערוה ועבודת כוכבים	ותנא דבי רבי ישמעאל:								!			◊
דבר ערוה - דכתיב: (בראשית ו') כי השחת כל בשר את דרכו על הארץ									!			
עבודת כוכבים - דכתיב: (דברים ד') פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל									!			
כל שהמום פוסל בו - דבר ערוה ועבודת כוכבים פוסלין בו, וכל שאין המום פוסל בו - אין דבר ערוה ועבודת כוכבים פוסלין בו									!			◊
והני עופות הואיל ולא פסיל בהו מומא									!			◊
תמות וזכרות בבהמה ואין תמות וזכרות בעופות	דאמר מר:								!			
אימא: דבר ערוה ועבודת כוכבים נמי לא לפסול בהו, קא משמע לן.									!			
האומר הרי עלי עולת בהמה, מן האיל או מן הכבש והביא פלגס, מהו?	בעי רבי זירא:											◊
אליבא דרבי יוחנן לא תבעי לך, דאמר בריה הוי									!			◊
הקריבו, מביא עליו נסכי איל ואין עולה לו מזבחו	דתנן:								!			
(במדבר ט"ו) או לאיל - לרבות את הפלגס	וא"ר יוחנן:								!			◊
כי תבעי לך - אליבא דבר פדא, דאמר מייתי ומתני	[בר פדא]								!			◊
מי אמרינן: איל וכבש מתנה, בבריה לא מתנה, או דלמא בבריה נמי מתנה, דאמר: אי בריה הוה ליהוי כוליה גדבה?									!			
תיקו.									!			◊
האומר הרי עלי לחמי תודה מן החמץ או מן המצה והביא שיאור, מהו?	בעי רבי זירא:											◊
שיאור דמאן?												◊
אי שיאור דר"מ, לרבי יהודה									!			
מצה מעלייתא היא									!			
אי דרבי יהודה, לר"מ									!			
חמץ הוא									!			
ואי דר"מ לר' מאיר									!			
מדלקי עליה חמץ הוא									!			
אלא דרבי יהודה לרבי יהודה, מאי? ספיקא הוא ונפיק ממה נפשך, או דלמא בריה הוא ולא נפיק?									!			◊
האומר הרי עלי לחמי תודה - מביא תודה ולחמה	והאמר רב הונא:								!			◊
וכיון דאחייב ליה בתודה ולחמה, הא לא ידע האי גברא אי חמץ הוא דליתי מצה, אי מצה הוא דליתי חמץ									!			
לא צריכא, דאמר הרי עלי חלה לפטור תודתו של פלוני.									!			◊
סוף סוף הא לא ידע האי גברא אי חמץ הוא דליתי מצה, אי מצה הוא דליתי חמץ									!			◊
לא צריכא, דלא אמר לפטור, מיפק גברא ידי נדרו נפיק או לא נפיק?									!			◊
תיקו:									!			

disputants-חולקים- statement-מימרא ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	challenge-קושיא ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כשר בפרה פסול בעגלה, כשר בעגלה פסול בפרה:												■
פרה - בשחיטה כשרה, בעריפה פסולה, עגלה - בעריפה כשרה, בשחיטה פסולה	תנו רבנן:											◇
נמצאת כשר בפרה פסול בעגלה, כשר בעגלה פסול בפרה.												■
ותהא פרה כשרה בעריפה מק"ו, ומה עגלה שלא הוכשרה בשחיטה הוכשרה בעריפה, פרה שהוכשרה בשחיטה אינה דין שהוכשרה בעריפה												◇
אמר קרא ושחט וזוקה, בשחיטה אין, בעריפה לא.												◇
וכל היכא דכתיב ביה חוקה לא דרשינן ק"ו? והא גבי יום הכפורים דכתיב ביה חוקה												◇
(ויקרא ט') ועשהו חטאת - הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת, שיכול והלא דין הוא: ומה במקום שלא קדש הגורל קדש השם, מקום שקדש הגורל אינו דין שקדש השם ת"ל: ועשהו חטאת, הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת	ותנאי:											◇
טעמא דכתב רחמנא ועשהו חטאת, הא לאו הכי דרשינן ק"ו												◇
מיעט רחמנא גבי עגלה הערופה, זאת בעריפה ואין אחרת בעריפה.												◇
ותהא עגלה כשרה בשחיטה מק"ו, ומה פרה שלא הוכשרה בעריפה כשרה בשחיטה, עגלה שכשרה בעריפה אינו דין שהוכשרה בשחיטה												◇
אמר קרא: (דברים כ"א) וערפו העגלה, בעריפה אין, בשחיטה לא:												◇
כשר בכהנים פסול בלויים, כשר בלויים פסול בכהנים:												■
כהנים - במומין פסולים, בשנים כשרים, לויים - במומין כשרים, בשנים פסולים	ת"ר:											◇
נמצא כשר בכהנים פסול בלויים, כשר בלויים פסול בכהנים.												◇
מנה"מ?												▲
(במדבר ח') זאת אשר ללויים	דת"ר:											◇
מה ת"ל?												◇
לפי שנאמר: (במדבר ח') ומבן חמש שנה ישוב, למדנו ללויים שהשנים פוסלין בהם												◇
יכול מומין פוסלין בהם? ודין הוא, ומה כהנים שאין השנים פוסלין בהן מומין פוסלין בהן, לויים שהשנים פוסלין בהם אינו דין שיהו מומין פוסלין בהם												◇
ת"ל: זאת אשר ללויים, זאת ללויים ואין אחרת ללויים.												◇
יכול יהו הכהנים פוסלין בשנים, והלא דין הוא ומה לויים שאין מומין פוסלין בהם שנים פוסלין בהם כהנים שהמומין פוסלין בהם אינו דין שיהו שנים פוסלין בהם												◇
ת"ל: אשר ללויים, ולא אשר לכהנים.												◇
יכול אף בשילה ובבית עולמים כן?												◇
ת"ל: (במדבר ד') לעבוד עבודה ועבודת משא, לא אמרתי אלא בזמן שהעבודה בכתף.												◇
כתוב אחד אומר: (במדבר ח') מבן חמש ועשרים שנה ומעלה, וכתוב אחד אומר: (במדבר ד') מבן שלשים, אי אפשר לומר שלשים - שכבר נאמר כ"ה, ואי אפשר לומר כ"ה - שכבר נאמר שלשים, הא כיצד? כ"ה ללמוד, ושלשים לעבודה												◇
מכאן לתלמיד שלא ראה סימן יפה במשנתו ה' שנים - שוב אינו רואה	[ת"ק]											◇
ג' שנים, שנאמר: (דניאל א') ולגדלם שנים שלש וללמדם ספר ולשון כשדים.	רבי יוסי:											◇
ואידך?												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שאני לשון כשדים, דקליל.	[ת"ק]										!	◇
ואידך?											‡	
שאני הלכות עבודה, דתקפין.	[רבי יוסי]										!	◇
כהן משיביא שתי שערות עד שזוקין כשר לעבודה, ומומין פוסלין בו בן לוי מבן שלשים ועד בן חמשים כשר לעבודה, ושנים פוסלין בו בד"א - באהל מועד שבמדבר, אבל בשילה ובבית עולמים אין נפסלין אלא מאי קרא? (דברי הימים ב' ה') והיה כאחד למחצצרים ולמשוררים להשמיע קול אחד:	רבי יוסי:										■	
עד שזוקין											■	◇
עד כמה?											^	
עד שירתת.	רבי אלעא אמר ר' חנינא:										!	◇
בעל קרי שטבל ולא הטיל מים, לכשיטיל - טמא	תנן התם:										■	◇
בחולה ובזקן - טמא, בילד ובבריא - טהור.	ר' יוסי:										■	◇
ילד עד כמה?											^	
כל שעומד על רגלו אחת וחולץ מנעלו ונועל מנעלו.	רבי אלעא אמר רבי חנינא:										!	◇
אמרו עליו על רבי חנינא, שהיה בן שמונים שנה והיה עומד על רגלו אחת וחולץ מנעלו ונועל מנעלו.	רבי חנינא:										○	
חמין ושמן שסכתני אמי בילדותי הן עמדו לי בעת זקנותי.	רבי חנינא:										○	
נתמלא זקנו, ראוי ליעשות שליה ציבור ולירד לפני התיבה ולישא את כפיו.	ת"ר:										■	◇
מאימתי כשר לעבודה?											^	◇
משיביא שתי שערות	[ת"ק]										◆	■
עד שיהא בן עשרים.	רבי אומר, אומר אני:										◆	■
מ"ט דרבי? דכתיב: (עזרא ג') ויעמידו את הלויים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית ה'.	רב הסדא:										■	◇
ואידך?											‡	
לנצח שאני.	[ת"ק]										!	
והא האי קרא בלויים כתיב											‡	
כדר' יהושע בן לוי											!	
בעשרים וארבעה מקומות נקראו כהנים לויים, וזה אחד מהן (יחזקאל מ"ד) והכהנים הלויים בני צדוק.	דאמר רבי יהושע בן לוי:										■	!
(ויקרא כ"א) איש מזרעך לדורותם	ת"ר:										■	◇
קטן פסול לעבודה ואפי' תם, מאימתי כשר לעבודה? משיביא שתי שערות, אבל אחיו הכהנים אין מניחין אותו לעבוד עד שיהא בן כ'.	מכאן אמר רבי אלעזר:										■	◇
הא רבי היא, ואפי' פסול דרבנן לית ליה	איכא דאמרי:										◆	■
רבי אית ליה פסול מדרבנן, והא רבנן היא, ולכתחלה הוא דלא, אבל דיעבד - עבודתו כשרה:	ואיכא דאמרי:										◆	■
טהור בכלי חרש טמא בכל הכלים, טהור בכל הכלים טמא בכלי חרש:											■	מ

Talmud Navigator

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

◆ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מקרא-key:

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק
אייר כלי חרש טמא, וגבו טהור, אייר כל הכלים טהור, וגבן טמא	ת"ר:												◊
נמצא טהור בכלי חרש טמא בכל הכלים, טהור בכל הכלים טמא בכלי חרש.													◊
מנהגי מילי?													^
תוכו - ואע"פ שלא נגע	דת"ר:												◊
אתה אומר: אע"פ שלא נגע, או אינו אלא אם כן נגע?													⚡
נאמר (ויקרא י"א) תוכו לטמא ונאמר תוכו לטמא, מה תוכו האמור לטמא אע"פ שלא נגע, אף תוכו האמור לטמא אע"פ שלא נגע.	רבי יונתן בן אבטולמוס:												◊
והתם מנלן?													⚡
התורה העידה על כלי חרס ואפילו מלא חרדל.	רבי יונתן:												◊
ויהא כלי חרס מיטמא מגבו מק"ו, ומה כל הכלים שאין מיטמאין מאוירן מיטמאין מגבן, כלי חרס שמיטמא מאוירן אינו דין שמיטמא מגבן	א"ל רב אדא בר אהבה לרבא:												⚡
אמר קרא: (במדבר י"ט) וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו, איזהו כלי שטומאתו קודמת לפתחו? הוי אומר: זה כלי חרס, וכי אין צמיד פתיל עליו הוא דטמא, הא יש צמיד פתיל עליו - טהור.													!
ויהיו כל הכלים מיטמאין מאוירן מק"ו, ומה כלי חרס שאין מיטמא מגבו מיטמא מאוירן, כל הכלים שמיטמאין מגבן אינו דין שמיטמאין מאוירן													⚡
אמר קרא: תוכו, תוכו של זה ולא תוכו של אחר.													!
והני תוכו הא דרשינהו													⚡
ארבעה תוכו כתיבי: (ויקרא י"א) תוכו תוך תוכו תוך, חד - לגופיה, וחד - לג"ש, וחד - תוכו של זה ולא תוכו של אחר, וחד - תוכו ולא תוך תוכו, ואפילו כלי שטף.													!
ולא יהו כל הכלים מיטמאין מגבן אלא מתוכן ובנגיעה מק"ו, ומה כלי חרס שמיטמא מאוירן אינו מיטמא מגבן, כל הכלים שאין מיטמאין מאוירן אינו דין שאין מיטמאין מגבן													⚡
אמר קרא: (במדבר י"ט) וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא, האי הוא דכי אין צמיד פתיל עליו - טמא, הא יש צמיד פתיל עליו - טהור, הא כל הכלים, בין שיש צמיד פתיל עליהם בין שאין צמיד פתיל עליהם - מיטמאין:													!
טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות, טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ:													■
גולמי כלי עץ - טמאין, פשוטיהן - טהורין, גולמי כלי מתכות - טהורין, פשוטיהן - טמאין	תנו רבנן:												■
נמצא טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות, טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ.													■
ואלו הן גולמי כלי עץ: כל שעתיד לשוף, לשבץ, לגרר, לכרכב, להטיח בטונס, מחוסר כן או אוגן או אוזן - טמא, מחוסר חטיטה - טהור.													◊
מחוסר חטיטה פשיטא													⚡
לא צריכא, דחק קפיזא בקבא.													!
ואלו הן גולמי כלי מתכות: כל שעתיד לשוף, לשבץ, לגרר, לכרכב, להקיש בקורנס, מחוסר כן או אוגן או אוזן - טהור, מחוסר כסוי - טמא.													■
מאי שנא הני ומאי שנא הני?													^
הואיל ולכבוד עשויון	רבי יוחנן:												◊
הואיל ודמיהן יקרים.	רב נחמן:												◊
מאי בנייהו?													^
איכא בנייהו כלי עצם.													!

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מירא-מקרא: key
---	----------------

Talmud Navigator

חולין-הכל שוחטין	מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	
ואודא רב נחמן לטעמיה																										כה:
כלי עצם ככלי מתכות דמו.		דאמר רב נחמן:																								כה:
מכלל דכלי עצם מקבלי טומאה?																										כה:
איין																										כה:
מה תלמוד לומר (במדבר ל"א) וכל מעשה עזים תתחטאו? להביא דבר הבא מן העזים מן הקרנים ומן השלפים		דתניא, רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:																								כה:
שאר בהמה וחיה מניין?																										כה:
תלמוד לומר: וכל מעשה																										כה:
א"כ, מה ת"ל עזים?																										כה:
פרט לעופות:																										כה:
החייב בשקדים המרים פטור במתוקים, החייב במתוקים פטור במרים:																										כה:
שקדים המרים - קטנים חייבין, גדולים פטורין, מתוקים - גדולים חייבין, קטנים פטורין		ת"ר:																								כה:
זהו זה לפטור		רבי ישמעאל בר' יוסי אומר משום אביו:																								כה:
זהו זה לחיוב.		ואמרי לה:																								כה:
הורה רבי חנינא בצפורי כדברי האומר זהו זה לפטור.		רבי אלעא:																								כה:
ולמאן דאמר זהו זה לחיוב, גדולים למאי חזו?																										כה:
הואיל ויכול למתקן ע"י האור:		רבי יוחנן:																								כה:
התמד, עד שלא החמיץ - אינו ניקח בכסף מעשר ופוסל את המקוה, משהחמיץ - ניקח בכסף מעשר ואינו פוסל את המקוה.																										כה:
האחין השותפין, כשחייבין בקלבון - פטורין ממעשר בהמה, כשחייבין במעשר בהמה - פטורין מן הקלבון:																										כה:
מני מתניתין?																										כה:
לא רבי יהודה ולא רבנן																										כה:
המתמד נתן מים במדה ומצא כדי מדתו - פטור		דתניא: [רבנן]																								כה:
מחייב		ור' יהודה																								כה:
מני? אי רבנן, אע"ג דהחמיץ אי ר' יהודה, אע"ג דלא החמיץ																										כה:
בשהחמיץ מחלוקת, ומתניתין ר' יהודה.		ר"נ אמר רבה בר אבוב:																								כז:
בשהחמיץ מחלוקת.		וכן א"ר יוסי ברבי חנינא:																								כז: